

Pingstdagen



Predikan på distans 2023-05-28

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-Lutherska Kyrkan i Sverige

I Guds, Faderns, + Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Bön: Vi tackar dig, käre himmelske Fader för att du på pingstdagen lät din helige Ande komma över apostlarna så att de fick nåden att förkunna ditt ord rent och klart. Hjälp oss nu att vi genom samme din Ande får nåd att stadigt hålla fast vid ordet och sakramenten i en välsignad kyrkogemenskap. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Dagens ämne: *Den Helige Andes utgjutande.*

Epistel: Apg. 2:1-11. Evangelium: Joh. 14:23-31

Predikotext (3 årg. Joh. 14:15-21):

Jesus sade: 15 Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud. 16 Och jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, som alltid skall vara hos er, 17 sanningens Ande, som världen inte kan ta emot. Ty världen ser honom inte och känner honom inte. Ni känner honom, eftersom han förblir hos er och skall vara i er. 18 Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er. 19 Ännu en kort tid, och världen ser mig inte längre, men ni skall se mig, ty jag lever, och ni kommer att leva. 20 Den dagen skall ni förstå att jag är i min Fader, och att ni är i mig och jag i er. 21 Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig. Den som älskar mig skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom och uppenbara mig för honom."

Dagens texter handlar om den helige Ande. Det är pingstens viktiga budskap. När Jesus genom sitt lidande, sin död och sin uppståndelse hade fullbordat sitt verk sänder han den tredje personen i Gudomen, den Helige Ande. Han kom med tungor av eld över apostlarna för att visa att dessa var utvalda av Gud till att förkunna budskapet om Jesus Kristus och hans frälsning.

Liksom en gång Gud förbistrade språket när människorna i syndigt högmod ville bygga Babels torn (1 Mos. 11) så kommer han nu med sin Ande och talar till människorna på alla möjliga språk om syndernas förlåtelse, evigt liv och salighet. Genom detta budskap blir människorna på nytt försonade med Gud. De blir inlemmade i den kristna kyrkan och dess enhet, som finns över hela världen, oberoende av vilka språk som talas. Liksom synden förstörde enigheten och gjorde att människorna blev skilda från Gud och fientliga mot varandra, så helas nu detta genom att synden blir förlåten genom Kristus och enigheten blir återställd genom tron.

Detta är Andens dubbla uppgift. Först predikar han lagens ord om vår synd och skuld. Därför hindrade Gud Babels torn att byggas i högmod ända upp till himlen. Det var samma frestelse som när ormen lovade Adam och Eva att de skulle bli som Gud om de åt av den förbjudna frukten. Men de blev inte som Gud. Ormen ljög och istället kom Guds straff över synden. På samma sätt straffade Gud folkets högmod i

Babel. Han gjorde så att de inte längre kunde förstå varandra. Så straffar också Gud hela världen genom den helige Ande. Han säger genom profeten Jesaja:

Jag skall straffa världen för dess ondska, de ogudaktiga för deras missgärning. Jag skall göra slut på de stoltas övermod och slå ner tyrannernas högmod (Jes. 13:11).

Och Jesus säger: *När Anden kommer, skall han överbevisa världen om synd och rättfärdighet och dom: om synd, ty de tror inte på mig (Joh. 16:8f).*

Men Anden har också en andra uppgift. När människan är bekymrad och bedrövad över alla sina synder kommer Anden med budskapet om syndernas förlåtelse. Därför talade Petrus förlåtelsens ord till de bekymrade på pingstdagen, vilka ängsligt frågade: Bröder, vad ska vi göra? Petrus sade:

"Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva. Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud kallar" (Apg. 2:38f).

Vår predikotext talar nu särskilt om kyrkans gemenskap med Kristus i Anden. Det verk som Anden åstadkommer är en enighet som vi kallar kyrkogemenskap. Predikan skall därför handla om följande tre delar:

1. Kyrkogemenskapen är en enighet i Andens ord.
2. Kyrkogemenskapen ger tröst i världens bedrövelse.
3. Kyrkogemenskapen är en väntan på Kristi snara återkomst.

1. Kyrkogemenskapen är en enighet i Andens ord.

Jesus säger i vår text:

Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud (v. 15).

Den människa som är döpt och tror på Kristus kommer också att älska honom och hålla hans bud. Det är detta den helige Ande verkar i människans hjärta. När en människa avvisar Guds ord och föraktar det, är det ett tecken på att den människan inte heller tror på Kristus. Ty han säger ju här klart och tydligt:

Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud.

Ordet bud kan i Bibeln betyda både lagens bud, Mose 10 budord, men också Guds ord i allmänhet. Om Guds ord i allmänhet talar särskilt den 119 psalmen, där många olika ord används om Guds ord. Där talas t.ex. om Herrens *undervisning*, *vittnesbörd*, *befallningar*, *stadgar*, *bud*, *domslut*, *ord* och *tal*. Alla dessa ord och många flera syftar på Guds heliga ord, den heliga Skrift, som är ingiven av Guds Ande. Så talar psalmisten genom den helige Ande i denna underbara psalm:

*Jag jublar över dina **vittnesbörds** väg som över stora skatter (v. 14).*

*Gör väl mot din tjänare, så att jag kan leva och hålla mig till ditt **ord** (v. 17).*

*Öppna mina ögon, så att jag ser undren i din **undervisning** (v. 18).*

*Visa mig, Herre, dina **stadgars** väg, så vill jag akta på den ända till slutet (v. 33)*

*Låt din nåd komma över mig, Herre, och din frälsning enligt ditt **tal** (v 41).*

*Jag har min glädje i dina **bud**, som jag älskar (v. 47).*

2. Kyrkogemenskapen ger tröst i världens bedrövelse.

Jesus säger i vår text:

Och jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, som alltid skall vara hos er, sanningens Ande, som världen inte kan ta emot. Ty världen ser honom inte och känner honom inte. Ni känner honom, eftersom han förblir hos er och skall vara i er. (v. 16f)

Världen i allmänhet kommer alltid att vara präglad av otro och fiendskap mot Kristus. Även om många världsmänniskor kan ha en hög moral och tala mycket vänligt om Kristus och kristendomen blir det en helt annan sak när världen på allvar möter Guds ords förkunnelse om synden, döden och helvetet. Då kräver världen att man skall sluta att tala så om vanliga, snälla och fina människor som gör sitt allra bästa. Världen kan inte heller tåla att Jesus säger att han är den enda vägen till frälsning. Talet om korset kommer därför alltid att vara en förargelse för världen. De kristna som tror på sin Frälsare blir därför också delaktiga av föraktet och avvisandet av sin Herre, Jesus Kristus.

Därför behöver vi den helige Andes tröst i föraktet mot kyrkan och dess Herre. När människor avvisar en kyrkogemenskap som klart lär att ingenting annat än Guds ord får förkunnas i den kristna kyrkan, ja, då kommer Kristi kyrka att kallas för en extrem sekt, som är värre än andra hyggliga och toleranta samfund. Det är då vi kommer att förstå hur viktigt det är att Anden också är tröstaren. Han tröstar oss både i vår personliga nöd, i sjukdomar, lidanden och andra plågor men också i tider av motstånd mot vår tro, mot själva det kristna budskapet. Att stå upp för sanningen kan innebära svåra personliga kriser då vi måste välja mellan att följa Kristus eller världens många krav och hårda bud i form av politisk korrekthet och den allmänna meningens uppfattning som man inte får gå emot ostraffat. Om man ändå håller fast vid tron kommer förakt, motstånd och i värsta fall yttre förföljelse. Må vi då ropa till Herren att han om och om igen sänder sin tröstande Hjälpare, den helige Ande.

3. Kyrkogemenskapen är en väntan på Kristi snara återkomst.

Jesus säger i vår text:

Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er. Ännu en kort tid, och världen ser mig inte längre, men ni skall se mig, ty jag lever, och ni kommer att leva (v. 18f).

Jesus talar här först till apostlarna om att han skall lida och dö på korset och att han skall visa sig för dem efter sin uppståndelse. Det var en kort tid av stor bedrövelse, men sedan en tid av största glädje då lärjungarna förstod att han verkligen var uppstånden. Men framför allt talar Jesus om att han i och med sin uppståndelse och himmelfärd skall sända sin Ande med en försäkran om att vi inte är faderlösa. Jesus är hos sin Fader i himlen, och han sitter på Faderns högra sida. Men samtidigt är han oss nära i ordet och sakramenten. Han föder oss på nytt i dopet. Han förlåter oss i avlösningen även när våra synder är blodröda. Han kommer med sin kropp och sitt blod och rör vid våra läppar i altarets heliga sakrament. Det är detta Anden tröstar oss med i pingstens underbara budskap. Jesus är med oss fastän vi inte ser honom. Han är tillsammans med Fadern och den Helige Ande hela tiden närvarande hos oss i kyrkan genom tron.

När han talar om detta som en kort tid är det i jämförelse med den eviga saligheten i himlen. Från Jesu himmelfärd till hans återkomst är det bara en kort tid. Även om det historiskt sett nu har gått cirka tvåtusen år, är det ändå en kort tid för Gud. För varje människa personligen är också livet endast en kort tid. Även om vi lever 70, 80 eller rentav 100 år, är det en kort tid. Döden kommer förr eller senare, och då är det för varje kristen endast en kort tids salig väntan fram till kroppens uppståndelse, Kristi återkomst och den eviga saligheten.

När vi tror på Kristus får vi också genom Anden en längtan efter Jesu återkomst. Vi förstår att kyrkan här på jorden bara är en del av kyrkan i himmelen, där alla troende som dött nu får vara hos Kristus i väntan på den stora dagen. Därför talar vi om både den lidande kyrkan här på jorden och den triumferande kyrkan i himmelen. Snart kommer den dagen då allas kroppar skall uppstå ur gravarna. De som då ännu lever kvar på jorden skall bli förvandlade och uppryckta till Jesus när han kommer tillbaka med alla sina änglar. Om denna saliga dag skriver aposteln:

Bröder, vi vill att ni skall veta hur det förhåller sig med dem som har insomnat, så att ni inte sörjer som de andra, de som inte har något hopp. Eftersom vi tror att Jesus har dött och uppstått, så tror vi också att Gud skall föra fram dem som insomnat i Jesus tillsammans med honom. Vi säger er detta enligt ett ord från Herren: vi som lever och är kvar till Herrens ankomst skall alls inte komma före de insomnade. Ty när en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då skall Herren själv stiga ner från himlen. Och först skall de som dött i Kristus Jesus uppstå. Därefter skall vi som lever och är kvar ryckas upp bland moln tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så skall vi alltid vara hos Herren. Trösta därför varandra med dessa ord (1 Tess. 4:13-18).

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.